

KARJALAN JÄÄKÄRI

POHJOIS-SAVON
MAAKUNTA
KORPISOTURI

KARJALAN JÄÄKÄRI 4/70

Karjalan Jääkäripataljoonan, Jääkäripataljoonan Killan ja Karjalan Jääkäripataljoonan Reservinliupseerikoulun op-pilaskunnan lehti

Irtonumero hinta 3 mk

”

Vastaava toimittaja:
A. Taskinen

Talous/Ilmoitukset:
T. Tenhonen
Joensuu

Postisiirtotili Ku 75010-1

Karjalan Jääkäripataljoonan
Kilta, Joensuu
Sepänkatu 13 A 4
puh. 25 826

Painettu: Pohjois-Karjalan
Kirjapaino Oy

Joensuu — 21. 12. 1970

Joulun perinteet

Joulu oli alunperin keski-talven juhla, joka kristinus-kon saavuttua maahamme muuttui Jeesuksen syntymän muistojuhlaksi. Kristilliseen jouluun on myöhemmin liit-tynyt eri maissa tapoja ja us-komuksia pakanallisesta tal-viajan juhlista. Näin on kehity-tynyt rikas jouluun liittynyt tapa- ja mielikuvamaailma.

Muinaisten suomalaisten joulu ei ollut aikaan sidottu. Se alkoi Tuomaan päivästä 21. 12. ja kesti Nuutin päi-vään 13. 1. Jo Tuomaaseen mennessä oli suoritettu suuri-töisimmät joulun valmistelut, teurastus, oluenpano, juuston ja kynttilöiden teko sekä sii-voustyöt. Muina aattopäivinä suoritettiin sitten leipomiset ja ruokien valmistus. Vanha tuttu kinkun syönti on peräi-sin pakanuuden ajalta. Lipeä-kala ja riisipuuro ovat taas katolisia paastoruokia. Jou-lun tapoihin kuului myös ol-kien levittäminen tuvan lat-tialle. Jouluaaton ohjelmaan on vanhastaan kuulunut sau-nassakäynti. Joulupukki, al-kuaan eläinhahmoinen, on liittynyt Tapanin päivän leik-keihin. Nykyisin hahmonsa se on saanut lännestä katolisena

aikana liittyen pyhän Niko-lauksen kulkueeseen (6. 12.), mutta siirtyi uskonpuhdistuk-sen jälkeen Jouluun. Joulu-kuusi perustui kristilliseen symboliikkaan yleistyen sen käyttö Suomessa 1800-luvun lopulla. Lahjojen anto on al-kuaan liittynyt uudenvuoden juhlaan ja tullut käyttöön meillä jouluna 1700—1800-lu-vulla.

Kun tarkastelemme näitä vanhoja perinteitä, huomaam-me, että ne ovat suurelta osalta vielä ajan kuvassa mu-kana. Kaupallinen joulu on lyönyt leimansa ihmisiin ja heidän ajatuksiinsa. Toisaal-ta on ilmennyt harrasta paluu-ta vanhojen perinteiden vaali-miseen, kuten joulukirkossa käyttiin ja yksinkertaisen joulun viettoon perinteellisine tapoineen. Vainajien muista-minen aattona palavin kynt-tilöin on hyvin yleistä.

Ehken näiden vanhojen pe-rinteiden säilyminen ja syve-neminen ovat osoituksena sii-tä, että tänä kaiken »repimi-sen» aikakautena me tarvit-semme ja kaipaamme yhä enemmän jotakin korkeam-paa ja ylevämpää.

Hyvää Joulua

AT

Tervehdin Karjalan Jääkäri—Korpisoturi-lehden lukijoita ja toivotan hyvää joulua sekä menestyksellistä uutta vuotta.

Siirtyessäni toiseen tehtävään ja jättäessäni Savo-Karjalan sotilasläänin toivotan Karjalan Jääkäripataljoonan Killalle ja sen kaikille jäsenille intoa ja voimia toimia oman, kunniaakkaan joukko-osastonne perinteiden vaalimiseksi sekä maanpuolustushengen ylläpitämiseksi ja kohottamiseksi.

**Savo-Karjalan sotilasläänin
komentaja kenraalimajuri**

M. Sisto

**SOTILASLÄÄNIN KOMEN-
TAJA, KENRAALIMAJURI
M. SISTO . . .**

... tarkastamassa KarJP:n paraati-
joukkoja

... tarkastamassa koulutusta

ja vastaanottamassa KarJP:n pie-
noislippua 1. 12. 1970

Joulun sanoma on:

- maassa rauha ihmisten, joita kohtaan
 - Jumalalla on hyvä tahto.
-

Kuitenkin sanonta: — lähes 2 000 v. on tätä sanomaa julistettu eikä rauhaa ole, — pitää yhä katkeran kovasti paikkansa.

Kun nykyisin erilaisissa keskusteluissa puhutaan paremmista vaihtoehdoista huonomman ja väärän tilalle, on huomattava myös se vaihtoehto, mitä Jumala tarjoaa meidän ihmisten riitosen, sotien ja pelon tilalle: — rauhaa ihmisten kesken. — Sitä on tarjottu, mutta se ei ole meille kelvannut.

Ja kuitenkin jokainen meistä sisimmässään rauhaa kaipaa.

On ristiriita: — tahdomme sitä emmekä kuitenkaan tahdo.

Rauha sellaisena kuin siitä yleensä puhutaan maailmanrauhana, kansojen välisenä rauhana, ei ole meidän tavallisten kansalaisten tehtävissä; sinne saakka eivät meidän pienet mahdollisuutemme ulotu.

Meidän osamme olisi aloittaa vähäisemmästä; rauha tuohon sivullemme, kanssaihmiseen. Siihen, häneen, lähiympäristöön ulottuvat mahdollisuutemme, — ulottuvat jos vain tahdomme.

Jumalalla on meitä kohtaan hyvä tahto.

Millainen meillä toisiamme kohtaan!

Olen ihminen. Vaikutan siis osaltani siihen, onko ihmisten kesken rauha vai riita, ystävyys ja luottamus vaiko viha ja kauna. Tämä maailma pienoiskoossa on myös minussa.

Vieköön hiljaisuus jouluna meitä itse kutakin kuuntelemaan julistettua suurta sanomaa: — teitä kohtaan Jumalalla on hyvä tahto.

Ehkä se sanoma tuo voimistuvaa rauhan ja nöyryyden kaipuuta mieliimme.

SKSL:n pastori Jorma Kauko

On kiireinen joulunalusaika. Kaikkialla näkee levottoman näköisiä ihmisiä, varsinkin kaupungin jouluruuhkassa. Kasvoilla on kireitä ilmeitä. Rahan pitäisi riittää, mutta ei riitäkään. On tulossa jälleen juhla juhlista jaloin. Mutta elintason epäjumalan perässä juoksijat hengästävät, puuskuttavat.

Siinä kuva meistä, joulua 1970 lähestyvistä. Tarvitaanko joulun todellista sanomaa tämän kaiken keskelle? Varmasti tarvitaan. Nykyinen joulukuukaus on halukkaasti työntämässä Joulun Lasta hankeen. Mutta mitä levottomampia ihmiset ovat, mitä kaupallisemmaksi joulukuukaus on muuttumassa, sitä enemmän kaivataan hetkeä, jolloin ihminen jää miettimään joulun todellista sisältöä. On tarpeellista saada koota itseensä samalla. Huutavan ääni kuului kerran erämaassa: »Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi. Kaikki laaksot täytettäköön ja kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon, ja mutkat tulkoot suoriksi ja koleikot tasaisiksi teiksi.» (Luuk. 3:5—6)

Johannes Kastaja liikkui huutavan äänenä ja valmisti tietä Jeesukselle. — Tie on yhteyksien välittäjä. Se ei johda yksinäisyyteen vaan toisten ihmisten, toisten kansojen luo. Jumalan tahto on, että ihmiset tutustuvat toisiinsa ja matkustavat pitkiäkin matkoja tullakseen toisensa maihin. Jumalan tie on se vaivalloinen yritys, joka on meneillään kansojen ystävyuden ja pysyvän rauhan rakentamiseksi. Tekstimme sanoo, etteivät mitkään uhraukset ole liian suuria tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Eristäytyminen, riidan ja sodan ajat saivat jo olla ohitse. Teitä on rakennettava kaikkiin suuntiin.

Enkelien joulutervehdyksessä sanotaan »Maassa rauha ihmisten kesken.» Hän, Jeesus, on Rauhanruhtinas — Teistä vielä puheenollen, me osaamme valmistaa hyviä pikiteitä. Suot pohjataan, kalliot räjäytellään, harjut leikataan. Kaikki järjestyy, kun vain löytyy rahaa. Mutta kun on kysymys tien valmistamisesta Jeesuksen tulolle, olemme neuvottomia. Siinä on tärkeätä halu lähteä tähän puuhaan. Adventtinvirressä sanotaan: »Kun sydän haluinen Herraansa odottaapi, se tietä valmistaa tulolle Jeesuksen.» Huutavan ääntä tarvitaan kaikkialla: yhtähyvin rikkaitten kuin köyhempienkin kodeissa, joulukaduillamme, maanteilla ja kujilla, kasarmeissa ja vankiloissa, sielujen mittaamattomissa erämaissa, epätoivon kuilujen partaalla ja alhaalla rotkoissa, synnin syvyyksissä.

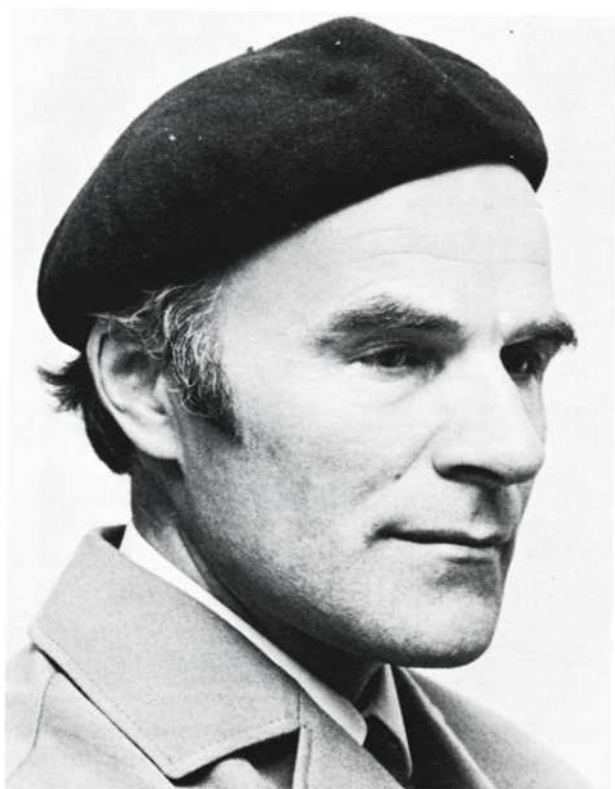
Johannes Kastaja viittaa nöyrästi yhä Jeesukseen ja sanoo: »Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä.» Siinä on kipeä läksy meille, oman itsemme ympärillä kieppuville ihmisille.

Ja lopulta käy niin, että Jeesus itse valmistaa tien itselleen meidän sydämiimme. Niin nöyrä kuningas meillä on. Hän meni kuolemaan sitä varten, että tie saataisiin jälleen avatuksi Isän tykö. Siksi meillä on nytkin toivo.

Meille, usein pienten ja lyhytaikaisten ilojen ihmisille, ilmoitetaan suuri ilo: Meille on syntynyt Vapahtaja. Se on parasta jälleen tänä jouluna.

Hyvää joulurauhaa toivottaen

Sakari Saarikoski

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN JA KONTIOLAHTELAISTEN KESKEN

Kontiorannan varuskunnan toi pitäjään eräänä seurauksenaan Talvisodan rauha. Jatkosodan aikana näytti siltä, että varuskunnan sijainti muodostuu väliaikaiseksi. Uusi rauha jätti tilanteen entiselleen. Tämä omaleimainen yhteisö jäi täyttämään tärkeää tehtäväänsä ja viettämään rinnakkaiseloa sitä ympäröivän harvaanasutun maaseudun kanssa.

Tässä Jääkäripataljoonan joulujulkaisuun antamassani kirjoituksessa tarkastelen mainittua ilmiötä: varuskunnan ja sen ympäristön kontakteja ja niiden kehitystä muistellen samalla varuskunnan alkuaikoja.

Tämän kaiken teen sekä kirjailijana, jota tällaiset asiat kiinnostavat, että kontiolahtelaisena, joka on läheltä nähnyt varuskunnan syynyn ja kehityksen. Teen sen henkilönä, jolla on näiden kolmen vuosikymmenen aikana ollut monia ystäviä Kontiorannan varuskunnassa ja jolla on paljon myönteistä sanottavaa varuskunnan ja ympäristön rinnakkaiselosta, kielteistä tuskin ollenkaan.

Esitän väitteitä, havaintoja, käsityksiäni. Täl-
lainen on yhtä hyvin kaunokirjallisen teoksen
materiaalia.

Ns. varuskuntalaiset — tarkoitan henkilökun-
taa — eivät ole maantieteellisesti yhtä juurtu-
neita kuin maaseudun alkuasukkaat. Tässä suh-
teessa he muistuttavat enemmän kaupunkilaisia.
Kenties tämä sekä siihen liittyvä sopeutumiskyky
aina uusiin oloihin johtuu sotilasuran tiedostetusta
vaatimuksesta. Antautuessaan sille mies vihkiy-
tyy mahdollisuuteen, että häntä siirrellään tehtä-
västä ja varuskunnasta toiseen, vaimo ja perheet
samoin.

Kontiorannan varuskunnan alkuaikoina sen
henkilökunnasta tuli nopeasti Höytiäisen kala-
miehiä ja ympäristömetsien eränkävijöitä. Noissa
entisen Wiipurin Rykmentin miehissä oli vanhoja
Laatokan kulkijoita, jotka löysivät hetkessä Höy-
tiäisen kalapaikat ja toivat järvelle uusia pyynti-
tapoja. Ensimmäiset miehiset kontaktit, alkuun
ehkä kyräilevätkin, saatiin varuskuntalaisten ja
kontiolahtelaisten kesken Höytiäisen kalatulilla
ja kalastuskunnan kokouksissa.

Jatkosodan aikana ja sen jälkeenkin varus-
kuntalaiset joutuivat ottamaan kosketusta siviili-
väestöön haeskelleessaan elintarvikeapua kortti-
annosten jatkoksi. Omasta puolestaan he tarjo-
sivat apua maataloustöissä, joihin on käytetty
myös asevelvollisia ja varuskunnan hevoscantaa.
Moni varuskuntalainen sai kylvää vaon myös
omaa perunaansa lähitalollisten peltoon. Näinkin
kehittyi tuttavuussuhteita perhetasolla.

Oman mainintansa ansaitsevat ne kontaktit,
joita kehittyi luonnonvoimaisesti varuskunnan
naimattomien miesten ja ympäristön tyttöjen vä-
lillä johtaen avioliittoihinkin. Tätä kehitystä edis-
ti varmaan se, että varuskunnassa alkuun vallit-
sevan asuntopulan vuoksi varsinkin henkilökun-
nan poikamiehiä jouduttiin majoittamaan ympä-
ristön, lähinnä kirkonkylän taloihin.

Toisaalta kylän nuoret miehet eivät katselle-
t suopein silmin kenttäharmaiden asevelvollisten
rynnistystä iltama- ja tanssipaikoissa. En tiedä
kuitenkaan Kontiolahdessa koskaan sattuneen va-
kavia kärhämää sotilaiden ja siviilien kesken. Oli-

vathan asevelvolliset joka tapauksessa enimmäk-
seen oman ja lähipitäjien poikia. Muuten kirkon-
kylä ei koskaan houkuttanut iltalomalaisia. Joen-
suun valot ovat lähellä, pääsy sinne helppoa.

Siviiliväestön riennoista varuskuntalaiset ovat
osallistuneet käsittääkseni eniten urheiluun pitäen
muun muassa yllä pitäjän hiihtomainetta. Kun-
nalliselämässä varuskuntalaisia on ollut mukana
erilaisissa luottamustoimissa. Kokonaisuutena va-
ruskuntalaiset ovat muodostaneet kiinteähkön epä-
poliittisen voimatekijän, joka on voinut valvoa
etujaan kunnallisvaaleissa valitsemiensa edusta-
jien kautta.

Siitä huolimatta, että monet Kontiorannassa
olleet varuskuntalaiset ovat perehtyneet paikka-
kuntaan ja solmineet ystävyyssuhteita, harvat
ovat jääneet sinne eläkevuosiin. Tämä johtuu
varmaan perhesuhteista: eläkeikäisten lapset ovat
useimmiten opiskeluiässä, he itse vielä työkykyisiä
hakeutumaan uusille aloille työelämään. Näitä
mahdollisuuksia lähiympäristö ei juuri tarjoa.

Varuskunnan ilmestyminen Kontiolahteen v. -40
oli uutta ja yllättävää kaiken muun koetun ohel-
la. Tänään se kuuluu maisemaan. Saattoi olla,
että siviiliväestö alkuun hiukan pelkäsi sen sot-
kevan elämänsä rauhallisia ympyröitä. Jo kauan
sitten on kuitenkin havaittu, että varuskunta hen-
kilökuntineen ja asevelvollisineen on mitä kurin-
alaisin yhteisö, josta ei ole pienintäkään haittaa
alkuasukkaille. Päinvastoin. Varuskunta on lisän-
nyt turvallisuudentunnetta paikkakunnalla. Sen
miesvoima on ollut käytettävissä esim. metsä-
palojen sammutuksissa, etsinnöissä ym. Varus-
kunta on tarjonnut työtä ulkopuolisille, maanvil-
jelijät ovat voineet markkinoida sinne tuotteita.
Kunnalle se on vauras veronmaksaja.

Tänään on todettava, että Kontiorannan varus-
kunta, Karjalan Jääkäripataljoona on juurtunut
hyväksytyksi osaksi sijaintipaikkakuntaansa ja
että sen asukkaat ovat hyvissä väleissä ympäris-
tön alkuasukkaiden kanssa.

Jouko Puhakka

**K-KAUPPIAAT JA
KESKO OY**

HÄKKISEN SÄHKÖ

**minkä myymme
-sen huollamme**

Sähkö tarkastuslaitoksen hyväksymä huolto

Pohjois-Karjalan AUTO-OPISTO

JOENSUU MERIMIEHENK. 21 a PUH. 23 359
KURSSIMME ALKAVAT MAANANTAISIN

URHEILULIIKE

Pajarinen
&
KUMPP.

JOENSUU PANKKITALO PUH. 23 360

Leipomo & Konditoria

K. KAHILA

JOENSUU

JOENSUUN
DIESELHUOLTO OY

TEOLLISUUSKATU 8 PUH. 24 636

HOTELLI-RAVINTOLA

PK

SILTAKATU 8, JOENSUU
PUHELIN 22 821

**aina
askeleen
verran
edellä**

OVI- JA VANERI OY

TEOLLISUUSKATU 22 JOENSUU
PUH. VAIHDE 24 301

**KULTAPISTE — JOULULAHJA-
OSTOJEN KESKIPISTE**

Sormussoppi- ja kihlakellari-
palvelu

TERVETULOA
Koskikatu 5

(Vanhan Apteekin vieressä)

**POHJOIS-KARJALAN AUTOALAN
LIIKKEIDEN YHDISTYS ry.**

KULTASILTA
SILTAKATU 4

KANAVARANTA PUH. 21 211

ATRIA-lenkki, joka päivän lenkki

LIHAKUNTA

JOUKKO-OSASTOKILTOJEN TOIMINNAN YLEISET PERIAATTEET

Kiltatoiminta alkoi Suomessa 1950-luvun alkupuolella, josta lähtien ryhdyttiin perustamaan samassa joukko-osastossa tai aselajissa palvelleiden yhdyssiteeksi maanpuolustus- ja perinneyhdistyksiä, kiltoja. Maassamme on tällä hetkellä toimivia kiltoja yli 50, joiden yhteinen jäsenmäärä on n. 30 000. Kiltatoiminnan yleiset perustavoitteet ovat olleet yhteydenpito jäsenistöön ja entiseen joukko-osastoon/aselajiin, perinteiden vaaliminen, varusmiesten viihtyisyyden edistäminen, vaikeuksiin joutuneiden sotaveteraanien tukeminen, yleisesti sellaisen yhteisön luominen, joka yhdistäisi jäsenensä keskinäisin, lujin sittein, sotilasarvoon katsomatta ja osaltaan pyrkiisi tukemaan maanpuolustushengen säilymistä ja kehittämistä. Kiltatoiminta on alun perin ollut epäpoliittista.

Toimintavuosien kuluessa kiltatyön sarka ja merkitys on alkuperäisestään laajentunut. Killat eivät enää edusta yksinomaan joukko-osasto- ja aselajiperinteitä, vaan ne kokoavat tuekseen kaikkia asepalveluksensa suorittaneita tai aktiivipalveluksessa olevia miehiä sotilasarvoihin katsomatta. Kukin kilta toimii luonnollisesti omien sääntöjensä puitteissa, jos kohta niin järjestötaholla kuin eri kiltojenkin kesken pyritään yhteistyöhön laajempien yhteistoimintaelimien ja toiminnallisten kokonaisuuksien luomiseksi. Joukko-osastokiltojen valtakunnallinen keskuselin on Maanpuolustuskillat ry, sen Kiltaneuvosto, johon kuuluu edustaja kustakin jäsenkillasta, ja Kiltaneuvoston valitsema Kiltahallitus. Kiltaneuvoston tehtävänä on toiminnan perussuunta- viivojen hahmottaminen ja tavoitteiden määrittäminen lähinnä valtakunnallisella tasolla. Kiltahal-

litus johtaa käytännön toimintaa valtakunnallisella tasolla. Se ohjaa ja tukee kiltojen toimintaa jättäen eri killoille erittäin laajan toimintavapauden omassa piirissään. Yhdysmiehenä kiltojen ja niiden valtakunnallisen johdon välillä toimii pääsihteeri-toiminnanjohtaja hallituksen sihteerinä ja ehdotusten tekijänä kiltojen työn kehittämiseksi ja tehostamiseksi.

Kiltatyön yleistavoitteissa pyritään tällä hetkellä

1) erikoisesti nuoren polven edustuksen lisäämiseen järjestössä ja kaikissa kiltojen toimielimissä myös valtakunnallisella tasolla ja miehistön sekä reserviläisten aktivoimiseen kiltatyöhön jäsenmäärän lisäämiseksi,

2) varusmiesten sosiaalisten vaikeuksien lievittämiseen ja varuskuntien sosiaali- ja varusmiestoimikuntien työn kaikinpuoliseen tukemiseen,

3) eri maanpuolustusjärjestöjen entistä läheisempään yhteistyöhön ja mahdollisesti myöhemmin tapahtuvaan yhdentymiseen, sekä

4) oikean ja asiallisen information välittämiseen kiltatoiminnasta.

Toiminnassa ei luonnollisesti unohdeta perinnetavotteita eikä myöskään ulkomaisten, lähinnä pohjoismaisten yhteyksien ja suhteiden kehittämistä. Pyrkimyksenä on kehittää kiltajärjestön merkitystä henkisen maanpuolustuksen saralla ja saattaa joukko-osastokillat oikeutettuun asemaan muiden maanpuolustusjärjestöjemme joukossa.

KarJP:n Killan puheenjohtaja

Urho Salpio

”VANHAN MIEHEN” MUISTO ENTISILLE ASETOVEREILLE, MUTTA MYÖS NUORILLE ASEVELVOLLI-SUUTTAAN SUORITTAVILLE JÄÄKÄREILLE

Karjalan maastot, kumpuilevine vaaroineen, siintävine järvineen kesäisessä kauneudessaan tai talven lumipeitteisessä vaipassaan on kappale kauneinta isänmaatamme. Olen joka kerta J R 9:n Killan retkeltä palannut sisäisesti rikkaampana ja uutta uskoa saaneena suomalaisen sotilaan puolustusalttiudesta isänmaataan ja kansaansa kohtaan. Talvisodan aikana jouduin Kallioniemen ja Oinassalmen lohkolle. Siksi Karjala ja Ilomantsi ovat tulleet noilta ajoilta läheisiksi. Jatkosodan vuosilta monelle meistä ovat tuttuja paikkoja Osta, Kumpu y.m. Meille itsekullekin entistä selvempinä tulevat muistot mieleemme noilta vuosilta, mutta erikoisesti niistä miehistä, joiden matkanpää oli siellä kaukana rakkaiden luota. Noina eron hetkinä tunnimme sanomatonta tyhjyyttä ja kaipausta, kun hyvä ystävä kaatui viereltämme. Ne vuodet olivat meille osa elettyä nuoruuttamme, milloin korsun hiljaisessa hämärässä, juoksuhaudan sokkeloissa kesän kauneimpina hetkinä tai kirpeänä pakkasyönä tähtikirkkaan taivaan alla. Nämä vuodet eivät unohdu meiltä koskaan. Noista kohtalomme vuosista on puhuttu ja kirjoitettu paljon. Jos niin ja niin olisi tehty, niin kansamme olisi säästynyt tuolta onnettomuudelta. Minusta ja ehken sinusta lukijani tuntuu, että tähän me emme pysty oikeaa vastausta antamaan. Voiko historiakaan tätä selvittää, sitä on vaikea arvata?

Me emme ihannoit sota. Hyvin tiedämme, mitä se tuo tullessaan. Mutta jokaisen kansalaisen ja kansan on aina huolehdittava turvallisuudesta, jos sitä uhataan. Meillä suomalaisilla on kyllin vanhat perinteemme, joita meidän on aina vaalittava. Isänmaanrakkaus, oikeudenmukaisuus ja uskonnolliset arvot ovat niitä kulmakiviä, joiden varaan yhteiskuntamme rakentuu. Kuuluimmepa mihin yhteiskuntakerrostumaan tahansa, niin siitä huolimatta meitä yhdistää edellä mainitut perinnäiset kansallisarvot ja tämän lisäksi uhrivalmius niitä miehiä ja heidän perheitään kohtaan, jotka tällä hetkellä elävät puutteessa ja ahdingossa. Meidän »vanhojen» ajatukset tulevat olemaan siellä Karjalassa, niiden hiljaisten ja vaatimattomien miesten luona, jotka kerran nuorina ja elämänhaluisina olivat valmiit puolustamaan isänmaataan.

Isänmaa ei ole irrallinen käsite, se on osa meitä, johon me suomalaisina kuulumme ja jonka kohtaloista olemme vastuussa. Tämän maan ja kansan hyväksi tahdomme työtä tehdä kukin omalla sarallaan. Te nuoret jääkärit, teillä on kunniakkaat perinteet vaalittavana ja olen varma, että te nämä perinteet tulette kunniakkaasti hoitamaan kuten tähänkin saakka.

U. P. Miettinen

**KORPISOTURI RAUK/KarJP
KURSSI 71**

KORPISOTURI

— ei ole kulttuuri- eikä mieh-
lipidejulkaisu, ei informaation foo-
rum eikä artikkelikokoelma. Lehti
on yksinkertaisuudessaan supistettu
" muistelmateos" Kontiorannan
RAuK:n kurssi 71:stä, sen koulutta-
jista ja oppilaista. Olemme koonneet
muutamia valokuvia ja mittavuudeltaan
vähäisiä lauseita henkilöistä ja tapah-
tumista, jotka liittyvät kurssiin. Ma-
teriaalin hankkiminen ja kokoaminen
yhdeksi kokonaisuudeksi on jouduttu
viemään läpi palveluksen ohessa ama-
töörivoimin, joten valitettavasti ar-
vostelun sijaa löytyy paljon.

Toivomme, että Teille, arvoisat
lukijat, olisi Korpisoturista iloa ja
hyötyä, kun tulevaisuudessa muiste-
lette asepalvelustanne ja tovereitan-
ne sekä, kun kerrotte lastenlapsillen-
ne vanhasta, hyvästä ajasta.

Toimituksen puolesta

opp. M. Isotalo
opp. E. Jääskeläinen

Lehtitoimikunta:

opp. S. Mustonen
opp. M. Isotalo
opp. E. Jääskeläinen
opp. J. Riikonen

Piirroksat:

opp. P. Latvala

Tupakuvat:

opp. M. Niiranen

Kansikuva:

jääk. V. Koponen

Kiitämme kaikkia niitä ni-
mettömiä kynämiehiä, jot-
ka auttoivat työtämme laa-
timalla kronikat tuvistaan.

HERRAT ALIUPSEERIT!

Otsikko kalskahtaa korvassa komealta. Sitä se onkin. Olette juuri nyt kurssinne päättyessä liittymässä Suomen reservialiupseereiden kunniakkaaseen joukkoon. Tässä joukossa on rehtejä miehiä työmiehestä neuvoksiin kaikkialta yhteiskunnastamme. Te tulette olemaan avainasemassa. Te ette ole siinä vain ryhmänjohtaja-aikananne yksiköissä, vaan Te olette siinä myös siviilielämässä.

Johtajuus on VASTUUTA. Kasvakaava vastuun tunteviksi johtajiksi. Tähän vastuuseen sisältyy myös vastuu yhteiskuntamme rakentamisesta ja koetellun suomalaisen, perustuslakiin perustuvan demokraattisen yhteiskuntajärjestyksen säilymisestä. Yhteiskuntaa on helppo arvostella ja elämäntapamme sovinnaisuuksia ivata ja rivoin puheenvuoroin repiä.

Tämän sallitaan tapahtuvan uudistusten nimissä ja varjolla. Tällainen " uudistaminen " johtaa kaaokseen, joka aikaansaa turvattomuutta kansamme keskuudessa.

Yhteiskunnan on kehityttävä, mutta uudistukset onnistuvat vain perusteellisesti harkittuina ja maltillisesti toteutettuina. Uudistaminen vaatii kompromisseja vaatimusten ja vaihtoehtojen toteuttamisessa. Toivon Teidän ymmärtävän tämän ja olevan sovittelevia avainhenkilöitä rakkaan isänmaamme kehittämisessä.

Onnittelen Teitä reservialiupseerikurssin suorituksen johdosta ja toivotan menestystä ja intoa ryhmänjohtajatehtävissänne yksiköissä ja oppilaina Reserviupseerikoulussa.

Koulun johtaja

Majuri

A Laine

TURVALLISUUDEN RUNKO

Aikamme nuoret kulkijat korostavat mielellään omia tietojaan ja valveutuneisuuttaan. Tietojen moninaisuutta ehkä on, verrattuna muinaisen korvenmiehen oppimiin, sillä räjähdysmäisesti kehittyneet kommunikaatiovälineet ovat mahdollistaneet jatkuvan sisäisen avar-tamisen, mutta toistuva ylevien henkis-ten avujen esille ottaminen ja aikaisem-pien sukupolvien ja tapahtumien vähät-teleminen tuntuu typerältä, koska näiden "valveutuneiden" aikaansaannokset eivät ole osoittaneet mitään ideologista muu-tosta. Pinnalliset tekijät vaihtuvat ajan saatossa ja samat käsitteet saavat uusia nimiä, mutta itse olevainen ei muutu; historia toistaa itseään. Huvittavimpia moderneista aaterakennelmista on teen-näinen usko inhimillisen kukkaishyvyyden voittoon planeetallamme, kun kokonai-

suuteen sopii kaikkea pilvenpiirtäjien ja alkeellisten ruokomajojen väliltä, nälkää ja kamppailevien oppien tuskaa. Barrikaadeilla ja mielenosoituksissa heiluvat pasifistit kuvittelevat mahdottomia, tekevät päättömiä ja symbolisoivat rauhaa hyvin ontuvasti omalla esimerkillään ajattele-matta seurauksia.

Aina ihmiskunta on taistellut, kärsinyt. Aina tämä on tapahtunut silloin, kun henkinen ja fyysinen rappeutuminen on saattanut ihmiset helposti suggeroitaviksi. Tuudittautuminen inhimillisen hyvyyden seiteihin tai oman persoonan itsekkääseen ilmaistemiseen on vaarallista, sillä kansojemme veressä elää voittamisen halu ja kateus, vaikka 90% näyttäisi ulkonaisesti tyytyväisiltä. Jos tämä sama 90% esim. riisuisi aseensa, kuten mekastavat "rauhanmiehet" unelmoivat, tulisi jäljelle jäänyt 10% ja valloittaisi puolustuskyvyttömät, raiskaisi, polttaisi ja surmaisi. On luonnollista, että jokainen älykäs olento haluaa rauhaa, mutta sen väärä lietsominen on sodan lietsomista.

Rauhan, kodin ja rakkauden turvaamiseksi tarvitaan selkäranka, hyvinvoinnin runko. Jos me suomalaiset osaamme luoda tämän rungon, lujittaa heimomme perinteelliset siteet ja yhteisymmärryksessä vahvistaa itseluottamustamme kansana, niin meitä ei uhkaa mikään, mutta jos uinomme raukeassa poutapilvessä, niin uhka voimistuu ja turvallisuus kaikkoo. Uskon, että jokainen haluaa puolustaa perhettään, jälkeläisiään ja henkeään kylmän teräksen vaatiessa. Tähän ei pystytä, jos poutapäivinä lojutaan vain riippumatossa ja myhäillään pilvenhattaroille. Meidän on kyettävä rauhanomaiseen, ystävälliseen toimintaan kaikkiin suuntiin, mutta toisaalta meidän velvollisuutemme on tulla toimeen myös ystävyyden kaikottua.

Olemme saaneet viettää jo monia liha-
via vuosia. Eräät ryhmittymät eivät ha-
lua enää tiedostaa käsitettä sodanajan olo-
suhteet, ja tästä syystä mm. armeijaa-
verrataan siviilikouluihin ja julkituodaan
kurin ja koulutuksen löyhentämiseen
liittyviä ajatuksia. Jos helpotuksia sallit-
aan, ei turvallisuutta voida varmentaa,
sillä puolustusvalmiuden säilyttäminen ja
kehittäminen vaatii kaikkien suojaustoi-
mien vaistomaista taitamista. Vajaan
vuoden kovakin koulutus on pieni uhraus
vapaalle, itsenäiselle Suomelle, jonka
puolesta isiemme hurme on vuotanut.
Tukevan perustan murtamiseen tähtäävät
ajatuskaavat olkoot omassa arvossaan,
sillä niissä esiintyvä epäjohdonmukainen
idealismi ei kehitä muuta kuin haaveilijoi-
den illuusioita. Haaveilkoot ne, jotka ei-
vät piitta~~a~~ todellisuudesta. Me muut, val-
taosa, suoritamme velvollisuutemme,
opimme poikkeustilanteitakin varten ja
palaamme takaisin arkisiin puuhiimme,
jokainen omalle paikalleen – sitten ke-
vällä -71.

opp. Eero Jääskeläinen

OPPILASKUNNAN TOIMINNASTA

Ohjelmamme ja toimintamme ovat aiheuttaneet harmia kurssimme koulutusohjelmaan ja kuiskimalla voisimme myös sanoa, että palveluksemme on joskus haitannut oppilaskunnan toimintaa. Palveluksen aiheuttama väsymys on joskus kullannut kärkevimmän kärjen toiminnastamme, joskus taas oma suunnitteleminen ajankohdat ovat menneet palvelusta suorissa aessa.

Nyt kurssin päättyessä on viimeinkin oollinen aika kiittää koulun johtajaa, kuraattoria ja kaiken toiminnan toteuttajaa, hallitusta, oppilaskunnan hyväksi tehdystä ja osoitetusta myötämielisyydestä. Me olemme kiitoksen velassa myös kouluttajillemme, jotka ovat pyrkineet tinkimättömästi antamaan meille johtajakoulutuksen aakokset. Kiitos Teille kollegat, oppilaat, jotka osoitte luottamusta valitessanne minut puheenjohtajaksi. Toivottavasti olen täyttänyt minulle annetun tehtävän tyydyttävästi.

Tämän kurssin oppilaat saivat edelliseen kurssiin nähden huomattavasti nopeammin hallituksensa kokoon; todistus oppilaiden vireydestä.

Olemme pyrkineet hallituksessa edustettujen eri toimikuntien puheenjohtajien kanssa saamaan oppilaskunnan toimintaan uusia muotoja, mutta raha ja aika ovat usein sokeneet suunnittelemaan toteuttamattomiksi haaveiksi, jotka toivottavasti tulevaisuudessa tulevat uudestaan esiin.

Uria aukovasta oppilaskunnan tai sen jäsenen työstä pataljoonassamme on mainittava KarJP:n valokuvakerho, kuoro ja uintivuoro Joensuun uimahallissa. Hallituksen jäsenet ovat näin pyrkineet luomaan kontaktia ja hyödyllisiä harrasteita ympäristöönsä. — Toivon yhteispelin jatkuvan ja lujittuvan seuraavien kursien aikana.

Tunne yksinäisyydestä aiheuttaa helposti toivottomuutta ja alistumista. On saatava luottamusta oman asian oikeuteen, luottamusta siihen, että selviydytään, kuten eräs asiantuntija maanpuolustuksesta kirjoittaa.

Terveisin oppilaskunnan puheenjohtaja

opp. Esa Manninen

KOULUTTAJAT

Majuri Laine A - Koulun johtaja
Yliluutnantti Lehtinen - Koulun varajohtaja
Kiv- linjan johtaja
Sotilasmestari Kankainen V - Koulun vääpeli
Luutnantti Jokinen L - Krh- linjan johtaja
Vääpeli Mölsä S - Kiv- linjan kouluttaja
Vääpeli Norismaa J - Pst- linjan kouluttaja
Ylikersantti Boehm M - Viesti- linjan kouluttaja
Ylikersantti Mölsä K- Kv- linjan kouluttaja
Kersantti Sairanen E - Krh - linjan kouluttaja

" S A N T S A R I T "

Kaltainen, Hannu: " Järjestyminen hidasta, tupiin poistu!" Hätäilemätön, leikkimielinen apuvedäjä. Ei vaivannut hermojaan maallisilla. Punkassa, WC:ssä, jotoksilla ja oppitunneilla - aina puukko kädessä. Palvelus häiritsevä ampumalomia.

Kettunen, Teuvo: " (istukaa - ylös)² + (asento - lepo) = mm, cm, dm,
Kettunen

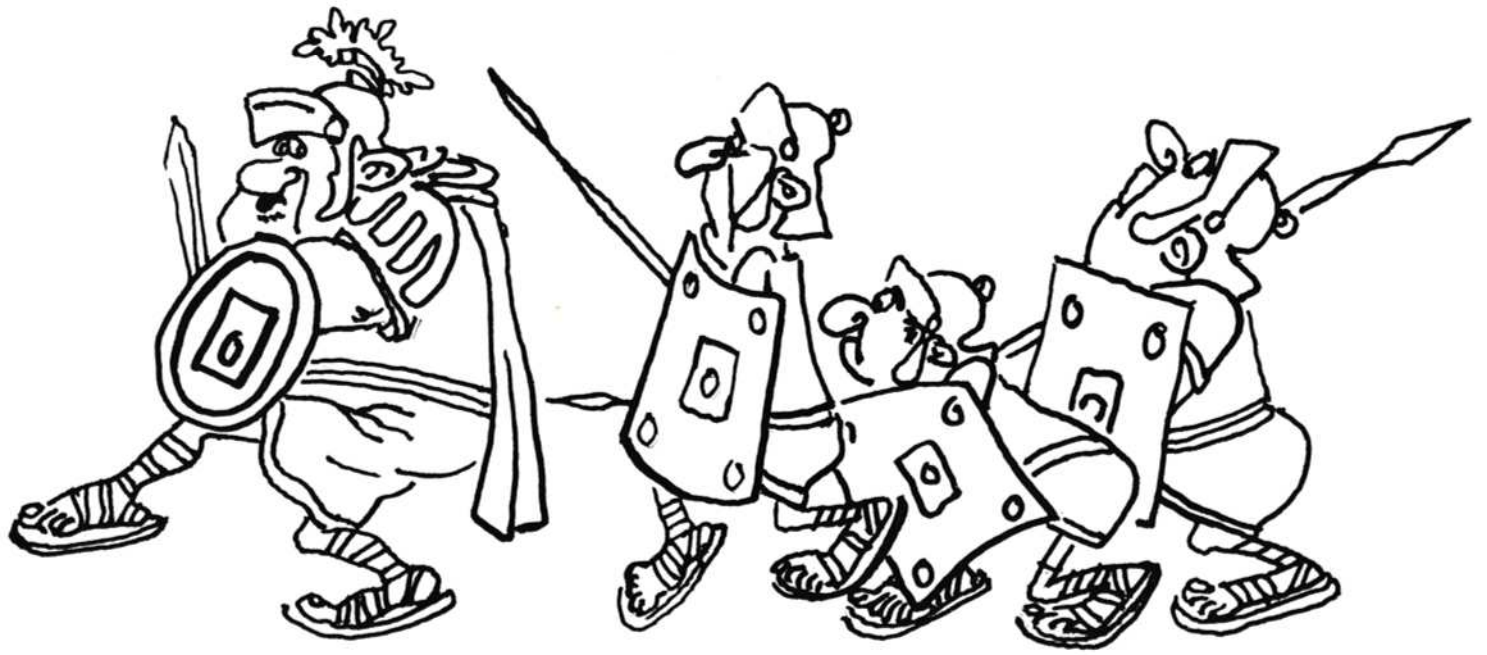
Pohtinen, Tapio: Omasi suppean sanavaraston - pulinat pois ja kolmas mies toisessa jonossa oikealle. Riehaantunut ice-hockeija.

Vänttinen, Jarmo: " Jos se ei rupea onnistumaan, sitä harjoitellaan vaikka koko ilta. Kyllä minulla on aikaa. "

Polvinen, Pasi: " Lepo vaan. Kenen pyörä on kakssataa ja risat? "

Pirinen, Hugo: Koulun ensimmäinen jääkäri - pipi polvi.
(kirjuri)

RITSAT

S U O M U S S A L M I

Kuusela, Kauko: 26

kansakoulunopettaja
Kuopio

Valokuvaava pedagogi, organisaattori ja suhdetoimintamies, joka on aina menossa – varsinkin siivousiltoina ja tst- harjoitusten aikana.

Jeskanen, Pentti: 19

viilaaja-koneistaja
Tuupuvaara

Kuka pahus vielä nukkuu? No, Jeskanempa tietenkkin. Mukava ihmettelijä herättyään.

Paasonen, Osmo: 20

koneteknikko
Tohmajärvi

Todellinen suomalainen korpisoturi. Hyvä ampuja ja murisematon "Emman" kantaja.

Heikkinen, Uuno: 19

metsätyömies
Suomussalmi

"Voe... tuasko tupa" Korkeasaaren " siivous. " Kurssin paras kihertäjä.

Hult, Tapio: 18

työmies
Rautalampi

Hult ja Hultin jutut - ei voi olla nauramatta. Kyllä "omena" on puusta kauaksi pudonnut.....

Kyllönen, Väinö: 20

kirvesmies Suomussalmi

Rauhallinen, sympaattinen taistelija - hiljaisten metsien hiljainen mies.

Huhtilainen, Heimo: 20

työnjohtaja
Kitee

Joka hetki on unihetki. Pummaava kapitalisti.

Juurela, Teuvo: 20

yo
Outokumpu

Rauhallinen, hallittu ja aikaansaapa kuntolisällinen "sissivänrikki."

Eskelinen, Pertti: 20

varastomies
Kuopio

Urheileva hiihtäjä ja muutenkin mukava, sovitteleva savolainen.

Ellman, Markku: 20

postimies
Kuopio

Mä oon Ellman, mä oon Ellman - sotilas-sukua.... Perinteet velvoittavat.... Hyvä kaveri.

Jormanainen, Pentti: 23
kansakoulunopettaja
Tohmajärvi

Järjesti kuoro- ja ohjelmaharjoittelut
tst:n ja siivouspalvelun ajaksi.

Kalamaa, Yrjö: 20
Kansimies
Tuupovaara

Suunnistaja, piippumies, imee savuja kintaasta. Tuvan toinen merimies.

Karvonen, Martti: 20
hitsaaja
Puolanka

Kauniitten vaarojen poika.

Kärki, Heikki 20
hitsaaja
Kuhmo

Tuvan filosofi. Hessu. Tuntemattoman vaikea ymmärtää salakieltä, koska niissä ilmeni kaksi tarkoitusta.

Leinonen, Tuomo: 20
koneistaja
Möndal (Ruotsi)

Omistaa nuoren kauniin vaimon ja Falconin. Siitä huolimatta rakastui " Emmaan " ensisilmäyksellä.

Leskinen, Esa: 20
putkiasentaja
Outokumpu
Obustatista, yöllä liikkuva, hmm...
Rauhallisuus ennenkaikkea.

Martikainen, Erkki: 20
merkantti
Kontiolahti
Suunnistajapoika. Sanonta: " Ihmettelen itekkin, kuinka minä nyt noin. "

Marttio, Markku: 20
myyjä
Suonenjoki
Nukkuva, kuorsaava, särmä mies.

Meriläinen, Urpo: 19
opiskelija
Joensuu
Siviilikarkuri Siihtalasta. Tarkka aamujen laskija. Pelkää joutuvansa siviiliin.

Pöllänen, Esa: 20
moottorimies
Kitee
Torstaiamuna vaikeen näköinen. " Ollitte itekin. Kävinpähän 'vaimon' luona. Särmä kaveri ollakseen meriltä.

I L O M A N T S I

Kettunen, Reijo: 20

sorvaaja
Helsinki

Mies siinä missä muutkin. Tähtäimessä
solakat " linjat. " " En varmaan... Taasko
läskisoosia? "

Kokkonen, Martti: 20

tehdastyöläinen
Tikkurila

Onnellinen perheen (tuleva) isä. " Kirje
sulle... " Ihottumaa stadin asemalta?
" Mitenhän se mun vaimo voi? "

Kosunen, Pertti: 21

merkonomi
Varkaus

Kurssin nopein nukkuja (missä vain). Ei
muuta.

Lätti, Jorma: 20

maanviljelijä
Tervo

Jämerä auramies, lisäksi tekee tulet heti.
" Mitähän, jos lähtis huomenna vastaanotolle. "
(Munkit aina mukana.) ' On se oltava. "

Mutanen, Niilo: 24

kansakoulunopettaja
Joensuu

Artisti keihäästä Picassoon. Teknikko
Fiatista naiseen. " Kukas kantaa huomenna
Emman? Markan kyyti kaupunkiin. "

Pesonen, Jorma: 20

instrumenttiasentaja
Tikkurila

Seura- ja seurusteluihminen. " Tuas
pittää tuota Rutkoo pölläyttöö. Mie en
luve yhtään. Enhän? "

Sutinen, Pekka: 22

kansakoulunopettaja
Nilsinä

Vakaa ajattelija, filosofi ja perheenisän
roolin tavoittelija. " Matti, Matti, juokse
ies vähä, Mölsä kahtoo. "

Väänänen, Jouko: 21

koneteknikko
Varkaus

Nopea naisten lumooja. VW. " Voi,
piru, ku meni taas rugin pisteet. "

K U H M O

Manninen, Esa: 22
kansakoulunopettaja
Helsinki
Kokouksia, yksityistunteja, naisia -
energinen pienimies. " Sibelius on
poikaa. "

Aitola, Antti: 21

yo
Helsinki

Stadens sabbare. Pingotti vaikka ei sitä
itse myöntänyt. Outsider . Tuvan nestori.

Berndtson, Krister: 20

yo
Helsinki

Etana tst:ssä, mato sisäpalveluksessa.
Lurkki vähän kaikkialla. Stadens hibbare.

Eskelinen, Hannu: 21

koneistaja
Suonenjoki

Mansikkapitäjän rauhallinen viikinki. Odot-
ti innolla intin loppua.

Huttunen, Jorma: 20

yo
Outokumpu

Tunsi vetovoimaa sähkökatkaisijoita kohtaan.
" Näkymätön mies. "

Kauppinen, Markku: 20

yo
Tohmajärvi

Teki kaiken , minkä muut jättivät tekemättä.

Pesonen, Seppo: 20

yo
Ilomantsi

Rakasti erikoisesti komentoja: " Mars,
mars. "

Pulkkinen, Urpo: 20

kirvesmies
Kuhmo

Tunnettiin nimellä: " Vanhan kansan mies.
Oivallinen nuotion sytyttäjä.

Pursiainen, Eero: 21

koneasentaja
Outokumpu

Hilpeä parturi, jonka ääni petti tst-am-
muntojen lopussa.

Stedt, Reijo: 20

työtekniikko
Varpaisjärvi

Oppilas- korpraali. RAuk:n suulain mies.

Tolppanen, Markku: 18

opiskelija
Kuopio

Tuvan hymypoika. " Mittee... ? Tuasko
minä ? " Tuvan kuopus.

Turunen, Seppo: 20

varaosamyyjä
Kajaani

Kun täältä erkanen, sen voitokseni
katson. " Per..... e. "

P E L K O S E N N I E M I

P E T S A M O

Sievänen, M J: 20

yo
Helsinki

Asfalttijääkäri Eirasta. Käyttövoima suklaa ja pulla.

Pakarinen, R I: 20

yo
Rääkkylä

" Nurkkalukkari." Mieliharrastus: Kafkaa punkan alla.

Ruuskanen, O: 20

yo
Koli

Tuvan paras nauraja. Alppijääkäri Koliilta. Huaaböhöö.

Huikuri, H K: 25

fil. yo.
Joensuu

Uus- huikurilaisuuden isä. Loi tupaan " hengen " Tuvan nestori.

Mustonen, P M: 21

koneasentaja
Pielisjärvi

Lieksan Hurтта. Tupa Joutsjärven Ejp.

Korhonen, V-P: 20

yo
Joensuu

Nukkuu 10 min herätyksen jälkeen. Aina asiaa WC: hen siivouspalvelun aikana.

Gavrilov, T J: 20

instrumenttiasentaja
Ylämylly

IT- mies Ylämyllyltä. " Korkeasaaren " tupapalvelija. Evp.

Hirvonen, JT: 20

merkonomi
Joensuu

Vk- lomien spesialisti. Odotti kauhulla 2 kk:n selibaattia.

Soikkeli, TAK: 20

viilaaja-koneistaja
Ristijärvi

Abloy auki 2 sekunnissa klo 2 yöllä - avaimet kaapissa.

Pekkarinen, L: 22

yo
Vehmersalmi

Huolehtivainen ukkomies Kuopiosta. " Mitteekä? "

Riikonen, JV: 23

kansakoulunopettaja
Kontiolahti

Siviilikapiainen, suomen kielen virtuoosi.

Mähönen, ST: 20

yo
Ämmänsaari

Toivoo hartaasti siviiliin pääsyä - poromieheksi.

Vänskä, Ilkka: 23
merkonomi
Outokumpu

Armoitettu perheenisä. "Lisääntykää ja hävittäkää maa." Hoiti isän varmalla kädellä ryhmäänsä pitäen sen kurissa ja nuhteessa. Motto: "Joko taas minä?"

Hukka, Kari: 24
opiskelija
Varkaus

"Jaa niin - mitä? Taidanpa lähteä tästä vastaanotolle — kp. Ei antanut esimiesten yllytysten hämätä itseään, vaan käveli mieluummin kuin juoksi.

Venejärvi, Mikko: 20
parturi
Outokumpu

Säikytteli juoksentelemalla yöllä lakana korvissa ja selostamalla sekavia. Turvasi toimeentulonsa tukkatarkastuksilla.

Ruokolainen, Urpo: 20
myyjä
Joensuu

Nuori aviomies. Hikoili "Emman" kanssa päivät, mutta jaksoi siitä huolimatta juosta illat kotonaan. Vaikutti osaltaan ihme-Morriksen olemassaoloon.

Toivanen, Pekka: 20
kuormaajan kuljettaja
Nilsinä

Iloinen nyrkkeilijä. Harjoitteli hinkkaamalla "innokkaasti" WC:n lattioita. Tuvan sosiaalinen ulkojäsen.

Tykkä, Antti: 24
insinööri
Helsinki

Vartioasiantuntija, joka teki excursion tutustumalla perusteellisesti arestilaisten oioihin. Rehellinen pummaaja, joka osasi oikeassa paikassa myös lint-sata.

Salmela, Timo: 21
yo
Valtimo

Rento sotilas. Jaksoi tuskin 10 km:ä. Kahdet tst-vyöt päällä. Vaivasi jatkuva kirjeenvaihtohysteria. Motto: "On tuvan huonoin kunto, tietty."

JOUTSIJÄRVI

Rysä, Arvo:20
opiskelija
Nurmes

Omisti 6 numeroa liian ison pompan, mikä ei kuitenkaan lannistanut hänen myhäilyään.

Ikonen, Martti:23
insinööri
Joensuu

Omisti ihme-Morriksen, jonka tankki oli tyhjä jo -69 keväällä, mutta auto kulkee vieläkin. Sanoinkuvaamattomat unenlahjat. Herätti yleistä levottomuutta kuorsaamisellaan.

Rissanen, Tero: 23
insinööri
Lieksa

Jakeli viikon ajan inokkaasti nimikirjoituksiaan. Kirjava kulttuuripersoonallisuus, jonka aika laulu- ja puheharrastuksista huolimatta riitti paljolti muuhunkin.

PUTKIMIEHET

Rosti, Heikki: 19

yo

Joensuu

Tuvan kuopus. Innostuttuaan huusi kuin hinaaja.

Pesonen, Tapio: 22

yo-merkonomi

Joensuu

Tunnollinen tupapalvelija, joka ehti kuitenkin aina ensimmäiseksi sotkuun. Muodosti Puustisen kanssa todellisen taistelijaparin.

Mustonen, Seppo: 21

toimittaja

Joensuu

Periaatteessa aina omaa mieltään, koulutukseltaan lähinnä viestimiehiä. Varsinainen sissi, joka omasi pataljoonan "parhaan" naurun.

Murtonen, Jorma: 23

koneinsinööri

Tampere

Tuvan nestori, joka ärsytti alikessuja ja nauratti muita huumorillaan. Ryhmän luottomies, jonka poisjääminen tupatuoppikilpailuista oli tuvalle suuri onnettomuus.

Ratilainen, Timo: 22

koneinsinööri

Hanko

"Konsta" on ihmeellinen. "Konsta" löhköö kun toiset jo lähtö. Ilmiömäinen tuleniskijä: teki nuotion räittäuollakin. Muutenkin juttu joka tilanteeseen. Vaali aitoa krh-henkeä.

K I T E L Ä

Puustinen, Kari: 20

opiskelija

Joensuu

Tuvan vaarallisin mies, eleli omassa ilmapiirissään ja suoritti siivouspalvelun harjoituslomilla. Lisää hänestä voi lukea urheilupalstoilta.

Partanen, Pentti: 22

koneinsinööri

Lieksa

Käytti kaiken tarmonsä suunnitellessaan kuinka hommista selviäisi vähimmällä. Häntä palelsi vielä, kun muilla oli jo kuuma. Huippuunsa kehitetty laskelmointi energian säästämiseksi, kerrassaan ihailtava kaveri elämäkatsomukseltaan.

Nevalainen, Risto: 20

yo

Juuka

Tiedon pikkujättiläinen, viänsi omaperäisiä komentosanoja. Kuntolisä kärsi inflaation. Uhratui usein kolan vetoon eikä vielä kukaan tuntunut missään.

Hirvonen, Vesa: 20

koneistaja

Joensuu

Rauhallinen muskantti. Kirjoitteli uuterrasti kirjeitä ja piti kaappinsa kunnossa. "Kuten tuln sanoneeksi, aika särmä."

S U M M A

Tiirikka, Juhani: 21
merkonomi
Suonenjoki

Tuvan rauhällisin ja hiljaisin mies. Oli ainoa, joka piti tuvan jotensakin kunnossa.

Hentelä, Raimo: 21
opiskelija
Tuusniemi

Sai joka kokeesta kiitettävän kirjaa avaamatta. Katosi aina paikalta, kun oli jotakin tekemistä tiedossa. Yleinen sanonta: "Hei, pojat, oottakee."

Johansson, Hannu: 20
koneistaja
Paakkila

Harjoituksissa aina vastinen kantaja. Sanoi aina suoraan, mitä ajatteli.

Lehikoinen, Pauli: 20
postimies
Joensuu

Ikuinen beesaja. Tuvan ylivoimaisesti pienin, mutta myös vahvin. Ei ollut kiinnostunut teoriasta.

Sorjonen, Eero: 22
kaivosteknikko
Outokumpu

Tuvan tukipylväs. Pingotti alussa, mutta sopeutui sitten tuvan tahtiin.

Keinänen, Antero: 18
leipuri
Kuopio

Tuvan kuopus. Ihannoi savolaisuuttaan ja puolustusvoimia. Tuvan ainoa pinko.

Tiilikainen, Sakari: 20
koneistaja
Kuopio

Kuopion poika, joka kirjoitti ahkerasti kullalleen. Innokas lomille lähtijä. Tupa-palvelijan kauhu.

T A I P A L E

Rusanen, Martti: 20
 merkantti
 Iisalmi

Käytti jokaisen tauon ansiokkaasti nukkumiseen.

Hiltunen, Kari: 23
 yo. viinuri
 Lieksa

Ukilla ei ollut koskaan palvelukseen kiirettä, mutta ehti muiden ihmeeksi aina mukaan.

Häkkinen, Kari: 20
 paperityömies
 Varkaus

Tuvan ainoa ukkomies. Viikon hyvänä työnä kirje vaimolle.

Mäkinen, Ville Vänni: 21
 yo
 Joensuu

Loisti kaikenlaisissa keräyksissä panemalla parastaan ja opiskelu tuntuikin näyttelevän toisarvoista osaa RAUK:n aikana.

Hurskainen, Erkki: 20
 sorvari
 Joensuu

Mikään ei tuntunut vaikuttavan tämän oppilaan kotiuttamiseen, ei edes puntaaminen.

Oksman, Oiva: 20
 kumityömies
 Kaltimo

Luki paljon ja ahkerasti, muttei kylläkään oppikirjoja.

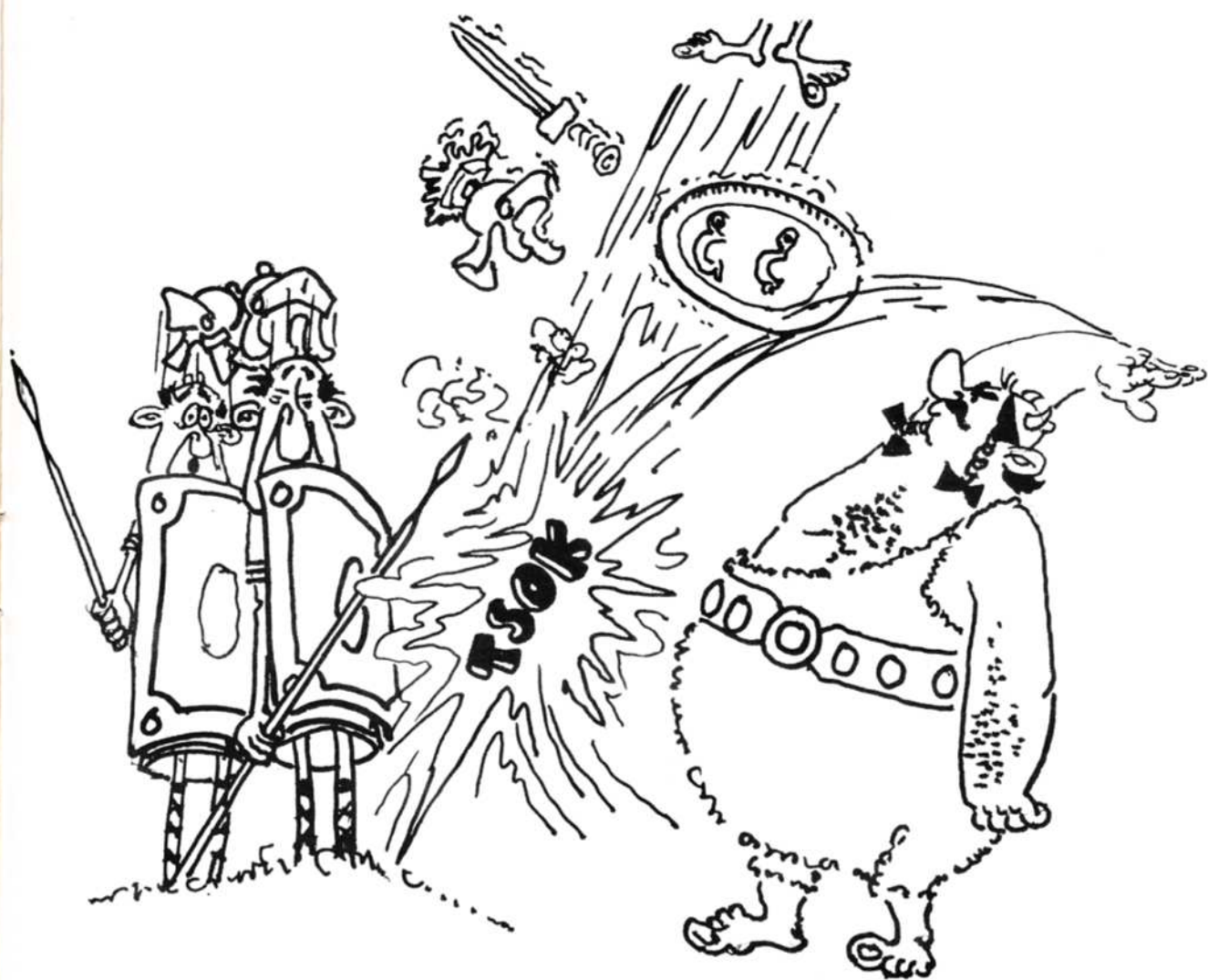
Alho, Markku: 20
 kaivosmies
 Outokumpu

Käytti kaikki mahdolliset ja mahdottomatkin lomamat , mutta unohti käyttää lukulomat.

Hartikainen, Veijo: 20
 tekn. opp.
 Säyneinen

Tuvan hymypoika. Ei pienet vastukset hymyä hyydyttäneet.

SINKO - SIMEONIT

Koskinen, Jukka: 20
 metsätyömies
 Keitelé
 Tuvan nuorin, joka tollai noin omalla
 murteellaan herätti hilpeyttä.

K O I V I S T O

Saarelainen, Mauri: 21
 merkonomi
 Tampere
 Tuleva tunnollinen tsto-aliupseeri,
 jonka varusteita koko tupa sai aina
 etsiä.

Leppänen, Pekka A: 20
 suunn. apulainen
 Joensuu
 Mies, joks sanan varsinaisessa mer-
 kityksessä oli pa.

Kettunen, Pertti: 20
 hitsaaja
 Kajaani
 Hyvä turvansoittaja, jonka tunnussana oli:
 " Pehmytleipäpussit esille. "

Turunen, Markku: 22
 valt. yo.
 Kuopio
 Joogaaja ja innokas loma-anomusten
 täyttäjä.

Laakkonen, Pekka: 20
 hitsaaja
 Varkaus
 Tuvan deodorantti.

Jääskeläinen, Jukka: 21
 laitosasentaja
 Siilinjärvi
 Hyvä siipimies.

Kurvinen, Risto: 23
 ekonomi
 Ilomantsi
 Näin rauhan aikana ei ole mitään kii-
 rettä.

Voutilainen, Seppo: 19
koneistaja
Joensuu

Päiväjärjestys: ylösnousu, sätkänteko, aamupesu (milloin kävi), aamupalä (milloin muisti), palvelus (siitä puhumattakaan).

Asikainen, Martti: 21
nuoriso-ohjaaja
Rääkkylä

Sarjassamme aikamme apostoleita. Motto: " Kertakaikkiaan kumma juttu. " Huolehti menestyksellä koulun il tahartauksista.

Ahosola, Juhani: 20
kirvesmies
Polvijärvi

Aina äänessä paitsi vihkiloman jälkeen. Mustelmien maailmanmestari.

Soininen, Lauri: 19
tasoitetyöharjoittelija
Pielavesi

Omisti tuvan yhteisen VW:n. Kukaan ei voinut erehtyä siitä päivästä, jolloin hän sai kotoaan omenia. Motto: " Elä konakehtele tai tulloo ohtaanlyöntikilipailut. "

Niiranen, Markku: 23
insinööri
Varkaus

Hyvä johtaja mutta huono työmies. Suoritti unissaankin asemaanmenoa ja rynnäkköjä. Motto: " Ens yönä voipi olla häly. " Loma-aikoina suoritti ihmeellisiä ristiretkiä.

V I I P U R I N L A H T I

Simonen, Erkki: 20
yo
Uimaharju

Teki sissiretkiä Valtimolle. Jutteli kadettikouluun menosta, mutta puheet jäivät, kun havatsi juoksentelun metsässä turhaksi. Hyvä harhaanjohtaja tupatuopissa. Mussuttajamiehiä.

Määttä, Martti: 20
traktorinkuljettaja
Sotkamo

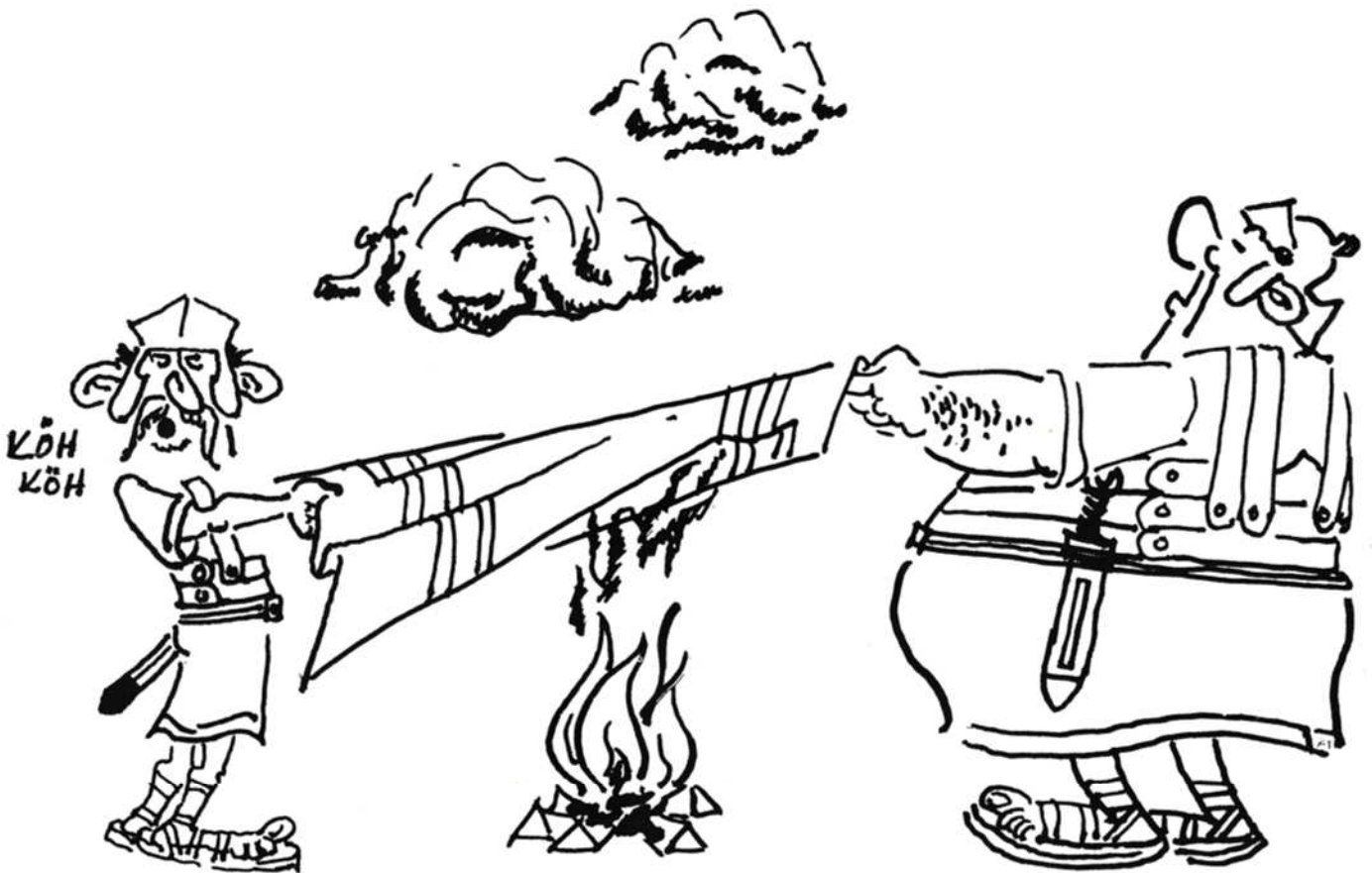
" Voe v - u. " Motto: " Elä typerehä - eei. " Pst-linjan varsinainen panssarinyrkki. Erikoismiehiä.

Isotalo, Matti: 23
kansakoulunopettaja
Joensuu

Havatsi poterojen kaivun turhaksi atomiaikana. Motto: " Seinä kiinni, jotta saisi nukkua. "

PIUHA- MIEHET

Eskelinen, Juhani: 20

merkantti

Nurmes

Hilpeitä juttuja, naisten kirjeitä, jotka nautittiin yhdessä. Mies, jonka ruokalan naiset muistavat vielä kauan.

Hyvärinen, Kai: 24

insinööri

Varkaus

Linjan "Grand old man". Yleensä ymmärsi yskän, mutta väliin päästeli P-leitä. Meni, minkä pieniltä jaloiltaan pääsi. Vannoutunut ukkomies.

K O L L A A

Jääskeläinen, Eero: 21

yo

Joensuu

Bluesin ja teoreettisen psykologian asiantuntija. Osoitti vääräksi väitteen, ettei kunnan hippiestä tule särmiä sotilasta.

Soininen, Ari: 20

puhelin asentaja

Polvijärvi

Satiirinen, arvosteleva poikamies. Särmiä vetimissä. Ainoalaatuinen neulankäyttäjä.

Hentilä, Veikko: 18

koneasentaja

Outokumpu

Hymyilevä siviilikarkuri, tanssilavojen vaalea leijona. Kärsi lomien jälkeen kaulaihottumasta säännöllisesti. Kursin kuopus.

Määttä, Jorma: 20

maanviljelysteknikko

Kuhmo

Pituutta piuhan vetoon ilman johdintankoa. Puhui aamulla vasta parin savukkeen jälkeen ja viihtyi valvotut pesut kuivaushuoneessa.

Barck, Pekka: 20

nuor. sähköasentaja

Kitee

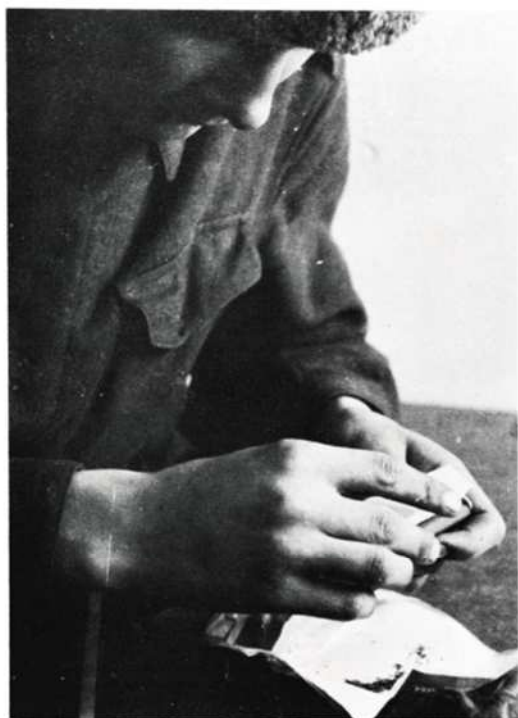
Oma kuuma linja Kontioranta- Tasapää 17. Myhäili viimeisenä, unisena joka paikassa. "Voe yhen kerran, tuasko sitä männään, vaekka on jo ihan pimmi."

Hartikainen, Ari: 20

auton asentaja

Keitele

Luki lehdestä vain "käytettyjä autoja"-palstan. Poltti pinnaa jotoksilla ja ikävoi takaisin siviiliin. Motto: "Annahha olla."

Koskela, Seppo: 18
musiikin opiskelija
Joensuu

Pantomiimitaiteilija alias "Hiski Kutiainen"
Aseotteet tyyliin alokas O'Malley. Ver-
raton tupapalvelija, milloin sattui muistamaan.
Tervehdys. "Pistä tupakka."

Latvala, Pentti: 19
opiskelija
Kontioranta

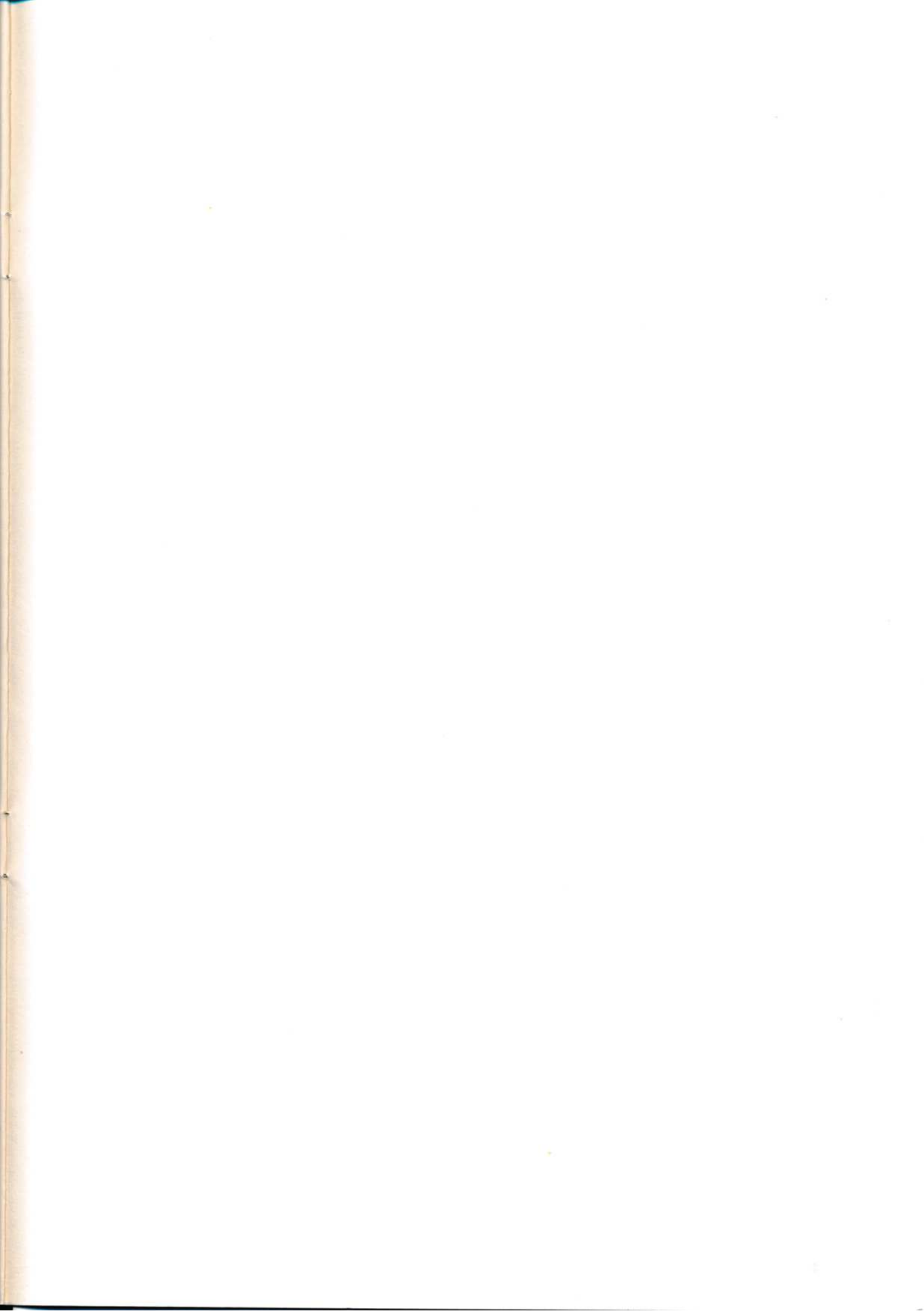
Taiteilija, uninen myhäilijä aamuisin.
Moottoriurheilija "Hondineen." Ei kai h-
tanut naiseenkaan. Motto (maanantaisin):
"Hei jätkät, kuka vippaa laastaria?"

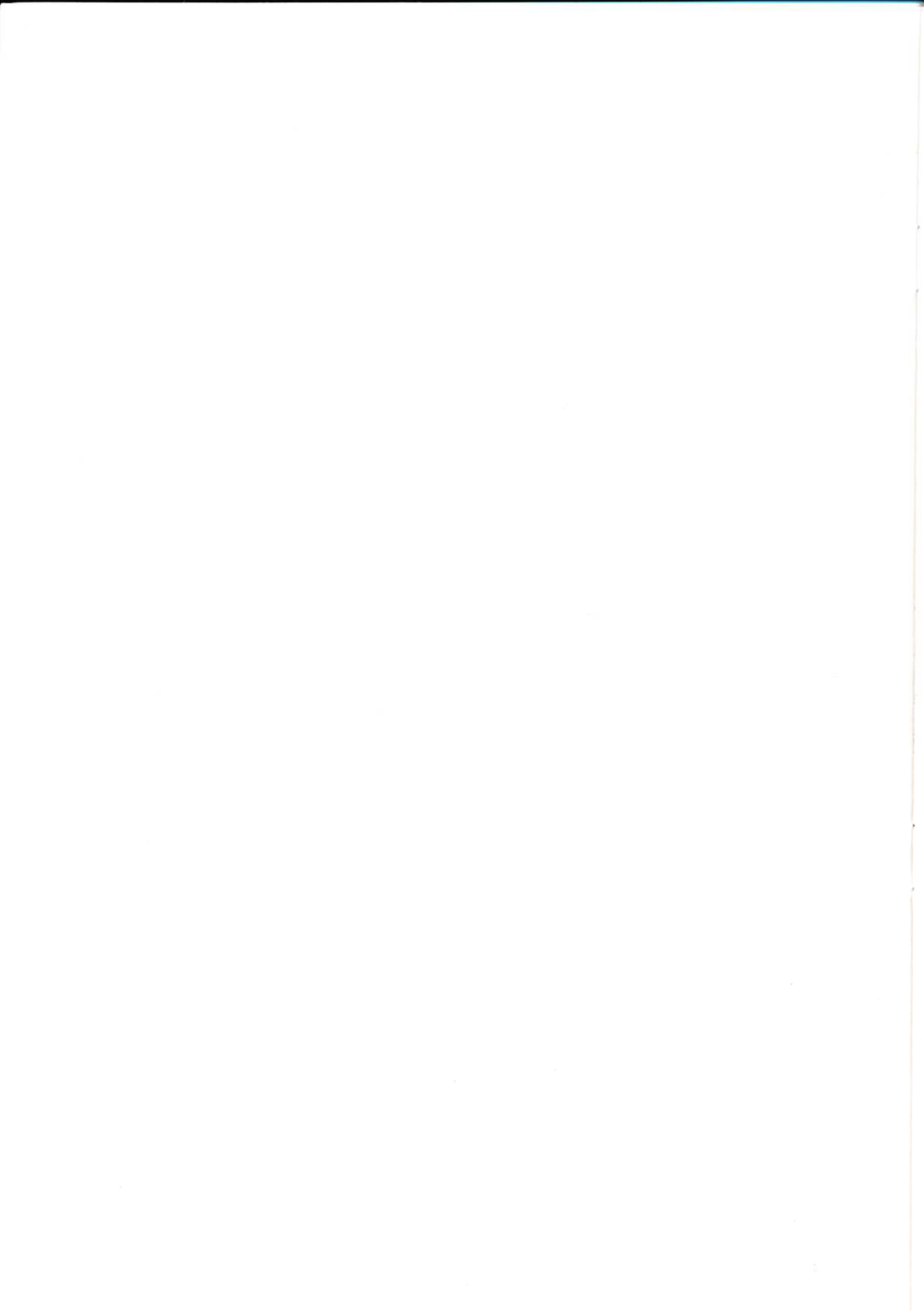
Volotinen, Vesa: 21
radio/TV-asentaja
Joensuu

Piti jotoksilla yllä taisteluhenkä hir-
tehisillä iskulauseilla, kuten: "Älä valita,
kylmää se vihollistakin." Johtoajatus:
"TST:tä kodin, uskonnon ja isänmaan
puolesta."

Paalanen, Atte: 20
sähköasent. harjoittelija
Varkaus

Itsepäinen egoisti, poppari siviilissä.
Työntyi ryhmän johtajaksi joka tilanteessa.
Motto: "Hengittäkää vaan reilusti, ei se
tapa."

VARUSMIES!

Ajokorttiasioissa palvelemme teitä asiantuntevuksella. Autokoulumme sijaitsee varuskunnan tienhaarassa.

Käytä vapaa-aikasi hankkimalla ajokortti koulumme kautta.

Tervetuloa!

AUTOHALLI
KONTIOLAHTI

ENSO-GUTZEIT OSAKEYHTIO

**PANKAKOSKEN JA
UIMAHARJUN TEHTAAT**

KILTAVELI. Haluathan kantaa kortesi yhteiseen kekkoon ryhtymällä

ILMOITUSHANKKIJAKSI Karjalan Jääkäriin

OTA YHTEYS OSOITTEELLA:
KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN KILTA,
Sepänkatu 13 A 4 Joensuu

OSUUSLIIKE OMA-APU

JOENSUU

OY WILH. SCHAUMAN AB

ASEMARAVINTOLA

JOENSUU

**JOENSUUN SEUDUN
RESERVIN ALIUPSEERIT ry**

**HYVÄÄ JOULUA
KARJALAN JÄÄKÄRIN LUKIJOILLE
TOIVOTTAAN
KONTIOLAHDEN SOTILASKOTI**

MAANPUOLUSTUSTOIMENPITEITÄ POHJOIS-KARJALASSA 1800-LUVUN ALUSSA

Ruotsin 1600-luvulla vahva käsivarsi ei yltänyt tänne asti. Omalla voimallaan Pohjois-Karjalan asukas oli ottanut maan haltuunsa ja etupäässä omin voimin sai hän kotiaan puolustaa. Ja monta kertaa oli jouseen ja tapparaan tartuttava; monta kertaa oli poltettu pirtti uudelleen pystytettävä. Mutta sen Pohjois-Karjalainen teki mielellään. Vastalahjaksi halusi hän hiukan etuoikeuksia, joista merkittävin oli vapautus säännöllisestä sotapalveluksesta, johon häntä ei saatu suostumaan. Vähemmän hän välitti siitä, ettei hänellä ollut samanlaisia valtiollisia oikeuksia kuin toisten maakuntien asukkailla. Vasta vuonna 1731 annetun päätöksen nojalla saivat pohjoiskarjalaiset edustajansa valtiopäiville.

Kajaanin seutujen asukkaat oli jo v. 1590 Juhana kuningas vapauttanut sotapalveluksesta. Kustaa Aadolf ulotti tämän etuoikeuden Pohjois-Karjalaankin. Sen sijaan asukkaat sitoutuivat itse suojelemaan maakuntaansa.

Kolmekymmenvuotisen sodan aikana ja myöhemminkin oli Kajaanin kihlakunnasta samoin kuin Pohjois-Karjalastakin koetettu luultavasti pestauksen muodossa ottaa miehiä sotaväkeen, mutta kun menestys oli huono, katsoi Ruotsin hallitus viisaammaksi olla käyttämättä pakkoa. Maanpuolustus sai järjestetyn luonteen vasta sitten, kun kreivi Pietari Brahe oli saanut nämä seudut läänitykseen. Talonpojat ymmärsivät hyvin ja olivat käytännössä kokeneet, että sodankäynnissä tarvitaan ammattitaitoa ja harjaantumista, jonka vuoksi he mielellään suostuivat kaksi kertaa vuodessa, tavallisesti markkinoiden yhteydessä kokoontumaan aseharjoituksiin. Näissä oli johtajana hallituksen määräämä upseeri n.s. »maakapteeni» eli »rajakapteeni», jonka apuna oli aluepäällikköinä toimivat n.s. »pitäjälüutnantit» eli »talonpoikaislüutnantit». Kansa maksoi näille palkaksi yhden kapin viljaa kultakin savulta.

Kansan sotilaallinen järjestäytyminen olikin tarpeellinen, sillä v. 1656 hyökkäsivät rajantakaiset karjalaiset, joilla ehkä oli mukanaan venäläistä sotaväkeä, Pohjois-Karjalaan. Silloin poltettiin Nurmeksen, Liperin ja Kiteen kirkot. Pälkjärvelle kerrotaan jääneen vain yhden perheen jäljelle. Kuitenkin hyökkääjät voitettiin ja ajettiin rajan taakse. Vapaaehtoiset maanpuolustajat valloittivat kaksi lippuakin, jotka Göteborgin valtiopäivillä 1659 jätettiin kuninkaalle.

1695—1697 seurasivat levottomat nälkävuodet, jolloin pohjoiskarjalaiset nuijamiesten tavoin yrittivät ottaa oikeutta omiin käsiin, kun sitä eivät muutoin saaneet. Näiden sekavien aikojen puolustustoimenpiteistä on säilynyt vähän tietoa.

Kersantti T. Könönen

Karjalan jääkäri sotisovassaan
1700-luvun lopulta

KIITAMME ILMOITAJIAMME JA
SUOSITTELEMME HEIDAN LIIKKEITÄÄN
SEKÄ TOIVOTAMME

HYVÄÄ JOULUA

**Tehkää seuramatkat
mukavasti ja joustavasti**

HIETALAN LINJA OY
Joensuu, Länsikatu 34, puh. 25 791

T:MI *Ka-Si*

Tekn. S. Saarikoski, puh. 22 971
Rantakatu 15, Joensuu

ASE- JA KILTAVELJILLE!

Muistanethan, että KARJALAN JÄÄKÄRIN tarkoituk-
sena on tulevanakin vuotena olla yhdyssiteenä KAR-
JALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN, KARJALAN JÄÄKÄRI-
PATALJOONAN KILLAN, PERINNEJOUKKO-OSASTO-
JEN sekä näissä palvelleiden ase- ja kiltaveljien välillä.

Että voisit tulevanakin vuotena seurata entisen joukko-
osastosi — ja ehkä myöskin kiltaveljiesi puuhia, on
Sinun vaivauduttava täyttämään oheinen kuponki sekä
toimittamaan se postiin. Näin tehden olet myöskin
tukemassa työtämme.

LEHTOSEN LIIKENNE OY

JOENSUUN KAUKOKIIITO OY

Joensuu, puh. 25 201

RAUMA-REPOLA OY

TIMOSEN AUTO OY

TILAUSKUPONKI

Tilaan KARJALAN JÄÄKÄRIN vuodelle 1971 sekä
maksan mk 5,— ps-tilillenne Ku 75010-1 saatuani
laskun. Maksu on samalla KarJP:n Killan jäsen-
maksu v. -71.

Tilauksen voi suorittaa myös oheisella ps-tilille-
panokortilla.

Tilaajan nimi

Lähiosoite

Postitoimipaikka

**KARJALAN JÄÄKÄRI-
PATALJOONAN KILTA ry**

SEPAANKATU 13 A 4
JOENSUU

k r h k

KrhK voitti edellisen lehden kilpailun ja palkittiin 50 markalla. Kiitos jälleen oheisista piirroksista!

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN VUOSIPÄIVÄNÄ 20. 11. 1970

Tänä vuonna vuosipäivän vietto alkoi aamulla klo 09.00, jolloin evl. Huuhtanen, yliv. Hämäläinen ja oppilas Sutinen laskivat seppeleen Kontiolahden sankarihaudalle. Samanaikaisesti tapahtui seppeleenlasku myös Kollaen Vasamalle pataljoonaupseerin johdolla.

Karjalan Jääkäripataljoonan Killan johtokunnan ja valtuuskunnan kokous sekä Killan yleinen kokous seurasivat toisiansa klo 10.00:sta aina klo 13.45 saakka. Killan johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin edelleen kiltaveli, metsänhoitaja Urho Salpio. Valtuuskunnan puheenjohtajaksi valittiin maisteri Terho Könönen.

Kokouksessa todettiin KarJP:n Killan olevan taloudellisesti vankalla pohjalla. Kilta on toimintavuotensa aikana pyrkinyt tehokkaasti edistämään ennen kaikkea varusmiesten viihtyvyyttä tukien taloudellisesti mm. komppaniailltoja ja vuosipäivän tanssiaisia. Lisäksi Kilta on osallistunut palkintojen hankintaan ja tukenut sotainvaliideja omalta osaltaan. Harrastustoiminta toimitusjohtaja Salomaan lahjoittaman auton muodossa on saanut alkusysäyksen.

Seuraavana klo 15.30 alkoi yhteinen juhlapäivällinen ruokailussa, jonka yhteydessä jaettiin erilaisia palkintoja, ja pataljoona sai vastaanottaa lahjoituksia, joista parhain kii-

Paraatikatselemus urheilukentällä ja ohimarssi klo 14.30 menivät niin hyvin, että komentajamme palkitsi suorituksen 1 vrk:n lomalla. Paraatin otti vastaan kenraalimajuri Mikko Sisto toivottaen Karjalan Jääkäripataljoonalle menestystä työssään. Paraatin yhteydessä tapahtuivat lokakuun saapumiserän valajuhlallisuuDET, josta kuvamme on.

JR 9:n veteraanit luovuttavat kenraali M. Sistolle oman standartin

Kunniajääkäriksi nimettiin sotmest. evp Juntunen

Toivomme, että tulevana toimintakautena Kilta voi jatkaa samaan tyyliin. Toivomme myöskin, että niin kantahenkilökunta kuin jokainen varusmieskin omalta osaltaan tukee Kiltaa ja sen työtä edellämainittujen tarkoituserien toteuttamiseksi. Jäsenhankintakampanja on päässyt reippaasti alkuun. KarJP:n Killan jäsenmaksu varusmiehiltä on 3 mk, johon sisältyy Karjalan Jääkäri—Korpisoturi -lehdet palvelusaikana ja kiltamerkki. Muilta jäsenmaksu on 5 mk/vuosi.

Jäsenhankintakilpailun voittajayksikkö saa koko yksikölle ilmaiset juomat saunailtana ja lisäksi kaikille yksikölle tu-
levan markan jäsenestä.

Juhla huipentui Joensuun Kauppaoppilaitoksella pidettyyn vuosipäivän juhlakonserttiin. Soittokunta ja Reservialiupseerikoulun kuoro onnistuivat loistavasti luomaan aidon tunnelman aina Marsalkan hopeatorvista Jääkärimarssiin saakka. Tämän tilaisuuden jälkeen oli Kareliassa iltapala kutsuvieraille.

Aliupseerien kuntotaitokilpailut pidettiin 20.—21. 10. -70. Yleisen sarjan voitti väep Seppo Mölsä RAuK:sta. Ikämies-sarjan voitti yliv J Huhta. Soittokunnan paras oli ylik E Salmelainen.

6. 12. -70 pidettiin itsenäisyyspäivän paraati Kontioran-
nassa ja sepele laskettiin Kontiolahden sankarihautaus-
maalle.

Jaikaväen tarkastaja kenrnmaj E Setälä tarkasti kertausharjoitusupseerien harjoitusta 9. 11. -70 Kontiorannassa.

Kertausharjoitusosasto laski seppeleen Kollaan Vasamalle 17. 11. -70.

ASEMA-KONTTI

Räsänen & Saarikoski
Puh. 73 190

KONTIOLAHDEN KUNTA

KONTIOLAHDEN AUTOPAJA

A. MUTANEN
Puh. 73 214

KIITTAEN KULUNEESTA VUODESTA
JA HYVÄÄ UUTTA VUOTTA TOIVOTTAEN
**KONTIOLAHDEN VARUSKUNNAN
UPSEERIKERHO**
**KONTIOLAHDEN VARUSKUNNAN
ALIUPSEERIKERHO**

KONTIONIEMEN PUUTARHA

Kontioniemi puh. 73 568

Enon Kirja-, Paperi- ja Kemikalia

Kaltimo 76 369 — Uimaharju 77 236

KONTIOLAHDEN APTEEKKI

V. O. ELOVAARA
Kontiolahti puh. 73 106

KONTIOLAHDEN OSUUSPANKKI

K VALINTAMYYMÄLÄ Talous Hiltunen

Kontiolahti kk. puh. 73 139, 72 226
Kontiolahti as. » 73 167

Puusepäntiike MATTI PUHAKKA

Kontiolahti — Puh. 73 188
IKKUNOITA, OVIA
YM. TILAUSTYÖNÄ

Voittaja!

Tulkaa tutustumaan ja koe-
ajamaan. Kerromme samalla
lisää tästä kovasta menijästä.

Piellsensuun AUTO OY
SUVANTOKATU 3

LEIPOMO PIIROINEN
Hiiskoskentie 13 puh. 82 280

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00151580

